

CONSELLERIA DE SANITAT UNIVERSAL I SALUT PÚBLICA

INSTRUCCIÓ: 16 / 2017

ÒRGAN DE QUÈ EMANA: SOTSSECRETARIA

DATA: 29.05.2017

ASSUMPTE: CONSULTES A ADVOCACIA GENERAL DE LA GENERALITAT

DESTINATARIS: NIVELL DIRECTIU I ADMINISTRATIU DE LA CONSELLERIA DE SANITAT UNIVERSAL I SALUT PÚBLICA

La Llei 10/2005, de 9 de desembre (DOCV núm. 5152, de 12.12.2005), de la Generalitat, d'Assistència Jurídica a la Generalitat (DOCV núm. 5152, de 12.12.2005), té com a objecte «regular l'assistència jurídica a la Generalitat, i també a les entitats de dret públic, societats i fundacions vinculades o que en depenen», i assenyalava que s'entén per assistència jurídica «l'assessorament en dret i la representació i la defensa en judici».

Tal com es desprén d'aquest article primer de la llei, i com queda plasmat en el mateix preàmbul d'aquesta llei: «es concep l'assistència jurídica com la doble funció d'assessorar en dret l'administració i representar-la i defensar-la davant els òrgans jurisdiccionals competents [...]», referint-se a la Generalitat en el seu conjunt, i reforça aquesta idea en adscriure l'Advocacia de la Generalitat a la Presidència de la Generalitat.

La mateixa llei regula en els capítols II i III l'exercici de les funcions consultiva i contenciosa, respectivament, i és objecte d'aquesta instrucció la primera d'elles, atés que els distints serveis de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública són els demandants de l'esmentada funció consultiva.

Abans d'entrar a analitzar quina és aqueixa funció consultiva, cal destacar que la llei adopta un criteri restrictiu pel que fa a què s'entén per funció consultiva, la qual consisteix a assessorar en dret, però no a suplir per mitjà d'activitats que van més enllà de l'assessorament la labor dels altres òrgans administratius, i delimita clarament les funcions pròpies d'un advocat de la Generalitat de les característiques dels òrgans gestors.

Arribem així a la promulgació d'una llei, la Llei 10/2005, de 9 de desembre, que naix amb l'objecte d'aconseguir que la Generalitat dispose de mitjans institucionals, organitzatius i personals idonis per a assegurar el respecte a la llei i al dret.

Conforme a l'article 6 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre (BOE núm. 236, de 02.10.2015), de Règim Jurídic del Sector Públic, es dicten les següents

INSTRUCCIONS

PRIMERA. FUNCIÓ CONSULTIVA DELS ADVOCATS DE LA GENERALITAT

La Llei 10/2005, de 9 de desembre (DOCV núm. 5152, de 12.12.2005), de la Generalitat, d'Assistència Jurídica a la Generalitat, en el seu capítol II regula la funció consultiva, i estableix en l'article 5 que «*Correspon als advocats de la Generalitat integrats en l'Advocacia General de la Generalitat l'assessorament en dret al president de la Generalitat, al Consell de la Generalitat i a l'administració que en depén, i també a les entitats autònomes i de dret públic vinculades o dependents d'aquella, sense perjudici de les especials funcions del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, com a òrgan consultiu suprem del Consell de la Generalitat i de la seua administració [...].*»

SEGONA. CASOS EN ELS QUALS SERÀ PRECEPTIU L'INFORME DE L'ADVOCACIA GENERAL DE LA GENERALITAT

En l'article 5, apartat segon, aquesta Llei 10/2005, de 9 de desembre, arreplega una llista dels casos en què l'informe de l'Advocacia General de la Generalitat és preceptiu, i assenyalava que «En tots els altres supòsits, els òrgans competents podran sol·licitar informe de l'Advocacia de la Generalitat quan ho consideren necessari en atenció a la importància econòmica, transcendència social o dificultat tecnicojurídica de l'assumpte que es tracte.»

Casos en què és preceptiu l'esmentat informe:

- a) Els avantprojectes de lleis i projectes de disposicions amb força de llei o disposicions de caràcter general.
- b) Els convenis i acords administratius.
- c) En matèria de contractació, en els supòsits previstos a aquest efecte en la legislació vigent en matèria de contractes del sector públic i la resta de normes aplicables, ja es tracte de contractes administratius o de contractes privats.
- d) Les propostes de resolució dels recursos administratius, en els casos en què la resolució que pose fi a la via administrativa corresponga al Consell de la Generalitat.
- e) Les propostes de resolucions de terminació convencional dels procediments administratius.
- f) Els expedients de declaració de lesivitat d'actes administratius, prèviament a la seua impugnació davant la jurisdicció contenciosa administrativa.
- g) Propostes de resolució d'expedients sancionadors la imposició del qual corresponga al Consell.

- h) Les bases generals reguladores de la concessió de subvencions i ajudes corresponents a la Generalitat.
- i) Els estatuts i regles de règim intern de les entitats de qualsevol naturalesa, societats i fundacions vinculades o dependents de la Generalitat.
- j) Les propostes de resolucions relatives a l'exercici d'accions judicials o al desistiment, aplanament, o sotmetiment a transacció judicial o arbitratge, quan la competència no l'exercisca l'advocat general de la Generalitat.
- k) La validació dels documents que acrediten la representació dels interessats en els procediments de contractació, expressant la seua concreta eficàcia en relació amb el fi per al qual van ser presentats.
- l) Els expedients de pagament de costes a què siga condemnada la Generalitat, quan se suscite controvèrsia.
- m) Els assumptes en què els òrgans de l'ordre jurisdiccional penal facen oferiment d'accions a la Generalitat.
- n) Qualsevol altre assumpte en què les disposicions vigents exigisquen un informe jurídic amb caràcter preceptiu.

TERCERA. CARÀCTER DELS INFORMES EMESOS PER L'ADVOCACIA GENERAL DE LA GENERALITAT

En l'article sisé, aquesta Llei 10/2005 assenyala com a «no vinculants» els informes que emeta l'Advocacia General de la Generalitat, sempre que una llei no dispose el contrari, si bé imposa l'obligació de «motivar sempre» l'òrgan que dicte un acte o resolució administrativa que s'aparte de l'esmentat informe.

També aquest article ens adverteix sobre la falta de dictamen, que no implicarà per si sola la invalidesa o ineficàcia de l'acte corresponent, «encara que siga preceptiu».

En consonància amb el que s'ha exposat, cal recordar que l'article 35 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, imposa l'obligació de motivar «amb referència succinta de fets i fonaments de dret» una sèrie d'actes enumerats de forma taxativa en el mateix article, entre els quals estableix el punt c «Els actes que se separen del criteri seguit en actuacions precedents o del dictamen d'òrgans consultius.»

D'altra banda, la Llei 10/2005 ha volgut acotar el contingut dels esmentats informes que, fonamentant-se en dret, podran també els advocats de la Generalitat «[...] fer els consells o advertiments que siguin necessaris per a la millor defensa dels interessos de la Generalitat, com ara proposta d'estratègies processals, conveniència d'arribar a acords o transaccions i altres d'anàlogues».

QUARTA. ÒRGANS QUE PODEN SOL·LICITAR INFORME A L'ADVOCACIA GENERAL DE LA GENERALITAT

El Decret 84/2006, de 16 de juny (DOCV núm. 5283, de 19.06.2006), del Consell, pel qual s'aprova el Reglament de l'Advocacia General de la Generalitat, aprofundirà en l'estructura orgànica de l'Advocacia de la Generalitat, i també en la funció consultiva que té encomanada, i que és l'origen d'aquesta Instrucció.

L'article 17 de l'esmentat decret estableix que podran sol·licitar informe, a més del president de la Generalitat, el Consell i els seus membres, els titulars dels òrgans superiors i directius de la Presidència de la Generalitat, els directors o presidents de les entitats autònomes i empreses públiques, «[...] els titulars dels òrgans superiors i directius de les conselleries [...] formularan les esmentades consultes a través de les sotssecretaries dels distints departaments, que les tramitaran davant els advocats de la Generalitat [...]».

CINQUENA. COM HA DE FORMULAR-SE LA SOL·LICITUD D'INFORME?

Per a formular una sol·licitud d'informe per òrgan competent, aquest haurà de tindre en compte les premisses que s'estableixen en diversos textos legals:

1r. La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, arreplega sota el títol IV «De les disposicions sobre el procediment administratiu comú», l'article 79 que estableix previsions sobre la petició dels informes i, literalment, és com segueix:

Article 79. Petició

1. A l'efecte de la resolució del procediment, se sol·licitaran aquells informes que siguen preceptius per les disposicions legals, i els que es jutgen necessaris per a resoldre, i se citarà el precepte que els exigisca o es fonamentarà, si és el cas, la conveniència de reclamar-los.
2. En la petició d'informe es concretarà l'extrem o extrems sobre els quals se sol·licita.

2n. Per a formular una sol·licitud d'informe per òrgan competent, aquest haurà de tindre en compte l'article 18 del Decret 84/2006, de 16 de juny, abans mencionat, que assenyala:

Article 18. Sol·licitud d'informe

1. La sol·licitud d'informe es formularà de forma concisa, amb expressa indicació dels distints extrems objecte de consulta, i serà subscripta per l'autoritat que la formule. A més haurà de citar-se el precepte que exigisca l'informe o fonamentar-se la conveniència de sol·licitar-lo en atenció a la importància econòmica, transcendència social o dificultat tecnicojurídica de l'assumpte de què es tracte.

En aquells supòsits en l'informe s'inserisca en qualsevol expedient en fase de tramitació, la consulta serà acompanyada, al seu torn, per un índex en què consten les actuacions realitzades, i seran remesos per a la seua anàlisi tots els documents necessaris per a l'adequat pronunciament. En aquest sentit, els advocats de la Generalitat podran demanar de l'òrgan consultant tota la documentació pertinent per a l'emissió de l'informe.

2. Quan l'informe siga previ a la resolució del procediment administratiu corresponent, haurà de remetre's necessàriament la corresponent proposta de resolució.

3. Prèviament a l'emissió de l'informe, els advocats de la Generalitat demanaran de l'òrgan que haguera sol·licitat l'informe l'esmena de tots els defectes de la sol·licitud que hagueren pogut apreciar.

4. No obstant el que disposen els apartats anteriors, en els casos d'urgència o necessitat, la sol·licitud d'informe podrà ser verbal.

En tals supòsits, es farà constar expressament en l'informe el caràcter verbal de la seua sol·licitud.

5. No podrà sol·licitar-se informe de l'Advocacia General de la Generalitat en aquells assumptes que hagueren sigut dictaminats pel Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que disposa l'article 2.4 de la Llei 10/1994, de 19 de desembre, de la Generalitat, de creació d'aquesta institució.

3r. S'imposa l'obligació d'utilització de mitjans electrònics per a les comunicacions i escrits interns entre els distints departaments de la Generalitat, tal com queda reflectit en el Decret 220/ 2014, de 12 de desembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament d'administració electrònica de la Comunitat Valenciana, que assenyala en l'article 14:

Article 14. Ús de mitjans electrònics en el funcionament intern de l'Administració de la Generalitat

1. Les comunicacions i escrits interns de qualsevol tipus que es realitzen entre els diversos departaments, òrgans i unitats de la Generalitat es realitzaran obligatòriament per mitjans electrònics, i gaudiran de plena validesa i eficàcia si reuneixen la resta de requisits establits per la normativa vigent. Amb aquest fi, l'òrgan directiu amb competències horitzontals en matèria d'administració electrònica habilitarà les eines tecnològiques necessàries.

2. Les comunicacions i escrits interns per mitjà de canals convencionals, i en especial en suport paper, només es donaran de forma sectorial, excepcional, particular, justificada i amb caràcter transitori. Si n'hi ha, les comunicacions no electròniques podran complementar a les electròniques. Les comunicacions i escrits amb els empleats públics i, en especial, en l'àmbit de les seues relacions d'ocupació pública seran preferentment electròniques.

SISENA. TERMINI PER A L'EMISSIÓ D'INFORME PER L'ADVOCACIA GENERAL DE LA GENERALITAT

L'article 19 del Decret 84/2006, de 16 de juny, estableix el termini màxim de vint dies, a comptar des de la recepció de l'expedient, passant a ser cinc dies si en l'escrit de remissió dels expedients es fa constar la urgència de l'informe.

Per la seua banda, l'article 22 de la Llei del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, en relació amb l'article 80.3 de la mateixa llei, regula la suspensió del termini màxim per a resoldre, i assenyala que el transcurs del termini màxim legal per a resoldre un procediment i notificar la resolució podrà suspendre's «Quan se sol·liciten informes preceptius a un òrgan de la mateixa o distinta Administració, pel temps que hi haja entre la petició, que haurà de comunicar-se als interessats, i la recepció de l'informe, que igualment els haurà de ser comunicada. Aquest termini de suspensió no podrà excedir en cap cas de tres mesos. En cas de no rebre's l'informe en el termini indicat, prosseguirà el procediment.», sense perjudici de la responsabilitat en què incórrega el responsable de la demora.

Ara bé, no podran prosseguir-se actuacions «[...] quan es tracte d'un informe preceptiu, i en aquest cas es podrà suspendre el transcurs del termini màxim legal per a resoldre el procediment en els termes establits en la lletra d de l'apartat 1 de l'article 22 de la Llei del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.»

SETENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta instrucció entrarà en vigor l'endemà de la seua firma.

Tot això per al seu coneixement, com a òrgans competents que poden sol·licitar a l'Advocacia General de la Generalitat, en l'exercici de la seua funció consultiva, l'assessorament en dret.

Valencia, 29 de mayo de 2017

EL SOTSSECRETARI
Ricardo Campos Fernández

